

STVARI NA SVOJE MESTO

Razni pisci so v SD z več članki skušali prinesiti malo več objektivnosti v znakzveno sliko, kakršne je deležen v delu slovenskega zamejskega tiska pok. general Rupnik. Decembra 1963 pa je napisal dolgo razpravo njegov sodelavec dr. Stanko Kociper v VESTNIKU borcev (Leto 1. št. 3). Dolge razprave, ki je priobčena od str. 57 do 81, seveda ni mogoče ponatisniti niti v izvlečku, toda večini, ki se za stvar zanimajo podrobneje, bo Vestnik že kje na razpolago, četudi bi ga sami ne imeli naročenega.

V razpravi je tudi odlomek, ki se nanaša na objavo knjige dr. Kocipra, ki bi bila morala iziti za 15 letnico Vetrinjske tragedije:

"Za petnajstletnico vetrinjske tragedije se je oglašil pri meni Jože Jenko z zamisljivo, da dam konzorciju "Vestnika" na razpolago za tisk v posebni knjigi svoje spomine o posebnega tajnika in adjutanta pokojnega predsednika generala Rupnika, ki so bili že več kot deset let javna tajnost, da so pripravljani za tisk. Na širšem sestanku so bili potem izbrani Jože Jenko, Janez Kralj in Bogo Pregelj, da tipkani izvod preberejo in poročajo na seji konzorcija.

"Ne upam si trditi, da bi bila moja knjiga na ravni Bajlečevega uradnega tolmačenja Narodnega Odbora o medvojnih dogodkih. Toda na 428 tipkanih straneh, ki bi s kliseji izvirnih dokumentov in dokumentiranih slik razširile obseg knjige na neprimerno več tiskanih strani, vsaj ne uporabljam dokazov "nekdo", "neki prijatelj", "nekega dne", "neki biciklist" itd, kot Franc Bajlec v beli knjigi uradnega tolmačenja stališča Narodnega Odbora do dogodkov. Povsod s polnim čutom odgovornosti navajam imena, kraje in čas dogodkov in citiram dokumente, v kolikor niso naravnost del teksta. (Objava vseh dokumentov bo zahtevala mnogo večji obseg kot sem ga namenil tej knjigi svojih spominov.)

"V knjigi so na osnovi dokumentov, pričevanj in navedb točno individualiziranih oseb, krajev in časa, obdelana med drugim tudi vprašanja, ki ne zanimajo samo Franca Bajleca, ki pa jih Franc Bajlec brez vsakršne dokumentarne in še manj dokazilne vrednosti skuša izkoristiti, da bi razvednil neizbežno odgovornost Narodnega Odbora za dogodke po 5. maju 1945, ko je leta prevzel dolžnosti vlade. To so med drugim vprašanja kot n. pr. kolaboracija (Rupnikova, pa seveda tudi drugih); domobrankska prisega; domobranski štab; po veljstvo; oborožitev; policija; Rupnikova okolca; denunciacije; zepori; intrige; medsebojna izigravanja; kaljenje v zdušja; živčno tekmovalnost križajočih se malenkostnih interesov na rovaš trpečega naroda in predvsem na račun varanih fantov in mož, ki so istočasno prelivali kri bodisi kot domobranci na mrtvi straži domovine ali v gozdovih; Rupnikov načrti za konec vojne; kako je prišlo do zbora Narodnega Odbora pri škofu; kaj je bilo tam govorenega in dogovorjenega; kaj se je pozneje odigravalo; kakšno je bilo "veliko revolucionarno dejanje" Narodnega Odbora... in mnogo, premnogo drugih vprašanj, ki predstavljajo kompleksne slovenske narodne tragedije od 27. marca 1941. leta pa vse do izročitve 12.000 slovenskih domobrancev iz Vetrinja v krvavih zadnjih dneh meseca majnika leta 1945.

"Ni moja dolžnost, da tukaj raziskujem, zakaj knjiga takrat ni izšla. To je naloga konzorcija in

MARIJA - V ZGODOVINI SLOVENCEV

Majnik je. Prelepi mesec, posvečen Mariji. Kako lepo je bilo doma pred komunistično diktaturo! Povsod Marijina pesem in pa — šmarnice. Okrog majniškega — Marijinega oltarja — je bil domalega zbran ves narod!

Marija in Slovenci; Teško je kak narod v Evropi tako ozko povezan z Marijo, kot je ravno slovenski. Marije je postala že v prvih početkih krščanstva med Slovenci naša Kraljica.

Slovanska brata Ciril in Metod sta ljubezen do Marije prinesla med naše prednike in Marija si je izvolila ta majhen narodič v srcu Evrope, kjer bo češčena kot Kraljica. Koliko lepih cerkva je zgradil Njej v čast slovenski narod: Gospa Sveta, Višarje, Ptujška gora, Zalostna Mati v Stični, Svete gore ob Sotli, Brezje, Sladka gora blizu Rogaske Slatine, cerkev Matere Milosti v Mariboru itd. itd.

Ce bi ne bila ljubezen do Marije med Slovenci tako globoko zakorinjena, ne vem, če bi katolištvo med Slovenci še sploh obstajalo? In če bi katoliška vera izginila, ali ne bi morda za vedno izginil tudi slovenski narod? Utopil bi se v morju protestantizma in postal ponemčeni vindšarski izrodek!

Vsi cerkveni knezi: škof Tomaž Hren, kardinal Misia, naško Sedej, svetniški A.M. Slomšek, nadškof Jeglič, Gregorij Rožman, Mihael Napotnik in Ivan Jožef Imažič, so bili izredni častilci Kraljice Slovencev. "Po Mariji k Jezusu", je bilo geslo nadškofa Jegliča! Tudi pod. dr. Korošec je bil velik častilec Marije. Napovedal je preroško:

takratnega urednika "Vestnika", kakor je tudi njuna stvar, da je takoj nato v "Vestniku" (XI, 5, 1960) Franc Bajlec že lahko pričel svoje prvo pisanje "Resnica uči" (kakšen naslov?!), v katerem je v odgovor na namene, ki so šli za tem, da bi izšla moja knjiga, prvič natresel bralcem in plačevalcem lista vrsto nedokazanih obdolžitev in sumničenj, ne da bi se pri tem kajpak pozabil obregnuti ob mrtvega Rupnika, ki se ne more braniti in tudi ne pri tožiti kot dr. Joža Basaj in ga zato — po Bajlečevi morali — najbrž tudi ne boli...

"Treba je torej postaviti na pravo mesto dejstvo, da "Vestnik" ni založil knjige, katere avtor je domobranci, ki je imel priložnost obdelati razvoj dogodkov in njihove usmerjevalce od zelo blizu, istočasno pa odprl strani najprej 1960 leta, potem pa ves letnik 1962 za obžalovanja vredni pamflet človeku, ki je šole po novem letu 1945 — potem ko je po laštini štivilo prepričanih katolčanov. Preteklo jesen je vstopilo v centralno semenišče v Ljubljani 31 bogoslovcev, 18 pa jih je bilo lani posvečenih. V frančiškanskem samostanu v Novem

lik del podpore gre neznanokam. Tajnik HSS dr. Krnjevič o tem obširno poroča in pravi, da je Komunistična Partija dala proglas javnosti: Večina ljudi naj si sama pomaga, kakor ve in zna"... Kljub velikim podporam iz vseh delov sveta, se žrtve potresa tiskajo v zaslihnih luknjah in se komunistični mogotci sedaj medseboj prepirajo, kako naj se mesto obnovi. Storjeno doslej še ni bilo prav ničesar Zdrženji Narodi so obljubili poslati svoje strokovnjake, pa je bila ponudba odbira. Očividno komunisti nočejo kontrole nad podporo. Prav so imeli oni, ki so Slovencem svetovali, naj se podpora, ki bi jo dali pošlje le preko škofijskega ordinarijata v Skoplju. —Zč.

"Prišel bo čas, ko slovenski narod ne bo imel svojega voditelja. Takrat bo Marija edina vodnica Slovencev". Ali ni danes tako? Nimamo vodnika v tej usodni dobi, vodnik je Marija in ona je postala simbol Slovencev. Nimamo kraljev, niti jih nismo imeli. Imamo pa Kraljico, ki prosi za slovenski narod pri svojem ljubljenskem Sinu.

Bežen pogled v zgodovino nam nazorno pove, kaj je bila Slovenecem Marija. Zaščitnica v najtežjih časih. Turška nevarnost je pretifa. Vse se je zaklelo proti Slovencem. Graščaki so se poskrili v utrjene gradove, kralji in cesarji so se topli med seboj in slovenski narod ni imel nikogar za seboj razen nebeške Matere. Njej je zaupal, Njej je potožil svoje skrbi in bojazni, da bo iztrebljen. V okrilje cerkva se je zatekel, v utrjene tabore in se tu obupno bral. Trpel je, krvavel, toda klonil ni. Marija ga je rešila. — Protestantizem — druga velika nevarnost. Velikaši so se ga oklenili in s silo vtepalu novo "lutrš" vero med podanike. Niso uspeli. Ker slovenski v protestantizmu niso našli nebeške Matere, se ga niso oklenili. Slovenec je po večini odklonil "nemško vero". Trubar ima za sluge za razvoj slovenskega jezika, toda ni mu uspelo preokreniti Slovencev. Ce bi takrat Slovenci nasledili protestanstvu, bi skoraj gotovo izginili kot narod.

Med dvema vojnama se je ljubezen do Marije še bolj izkristalizirala. Med drugo vojno je

brezjanska Marija postala begunka in je kraljevala v ljubljanski stolnici. Pred drugo vojno so jo Slovenci slovesno sprejemali, ko je prišla zmagoslavno na Evharistični kongres v Ljubljani. Se bolj ljubljenci pa so se je oklenili kot Begunke. Gorele so vast, požgane po okupatorju, po lastnih bratih — izrodkih rdeče manije. Slovenci, zvesti Njej, so umirali v Gonarsu, na Rabu, v Dachau in drugod, doma pa so bili klani kot živinčeta od brezbožne rdeče komunistične roke. Ves svet je pozabil na ta mali narodič, ni ga pa pozabila Ona. Tiha tolažba je lila po Njej iz božjega Vrelca. Obupali bi in klonili, pa je vstal odpor in Marija je našla ob sebi mlade viteze, ki so sicer umirali, toda sedaj žive večno v Bogu.

Brezboštvo v Sloveniji še divja. Ne več tako očitno, toda tiho, podtalno in načrtno. Bo li uspelo? Ne bo! Imamo svojo Voditeljico. Ona nas je vodila skozi tisočletno zgodovino v majhnih in velikih odločitvah. Ona stoji Slovencev tudi danes ob strani in prosi za vsakogar. Za one, ki so doma, da bi ostali trdni in borbeni, pa tudi za vse one, ki so v tujini, da bi ohranili ljubezen do vere, Cerkev slovenske besede in domovine.

Marija na Brezjah nasa Mati in Kraljica, čaka na tisti zgodovinski trenutek, ko jo bo svobodno izbrano slovensko narodno predstavništvo slovesno in uradno proglasilo za svojo Kraljico, za Kraljico Slovencev!

Nemški list o položaju Cerkve v Sloveniji

V mestu Brixen (Bressanone) na Južnem Tirolskem izhaja tedensko verski list "Katholisches Sonntagsblatt" (Katoliški nedeljski list). Ta list je pred kratkim seznanil svoje bravce s Slovenijo in s položajem katoliške Cerkve na slovenskem ozemlju: "Slovenija je ena izmed šestih republik, ki tvorijo sedanjo Jugoslavijo. Od 1,6 milijona jih je vsaj po krstnem listu 98% katolčanov. Glavno mesto je Ljubljana. Je sedež nadškofa in ima 160.000 prebivavcev".

"Režim je postal zadnje čase bolj strpen. Ni več odprtega preganjanja in verske svečanosti se lahko nemoteno razvijajo. Napadi na Cerkev in duhovnike so po radiu in v časopisju prenehali. Ljudski misijoni so že nekaj časa dovoljeni in zelo dobro obiskani. Prejem zakramentov je v primeri s predvojnimi leti narastel. Med izobraženci se množi štivilo prepričanih katolčanov. Preteklo jesen je vstopilo v centralno semenišče v Ljubljani 31 bogoslovcev, 18 pa jih je bilo lani posvečenih. V frančiškanskem samostanu v Novem

Kako je v Skoplju?

Vse, brez razlike je pretresla potresna katastrofa v Skoplju lanskega leta. Svet se je velikodušno odzval in podpora so prihajala v raznih oblikah iz vsega sveta. Kot je bilo pričakovati, te podpore niso bili deležni prizadeži, ampak je podpora v rokah komunistične oblasti, ki jo deli po svoje. Angleški list "Sunday Telegraph" prinaša poseben dopis svojega poročevalca pod naslovom: "Policija v Skoplju špijunira o podpori, ki prihaja iz inozemstva". Angleži, ki so tam in ki skušajo pomagati poneščencem, so pod nadzorstvom UDBE. UDBA je sedaj glavna oblast v Skoplju. Ona odloča, kako se uporablja podpora. Ve-

Vidi Ontario — veliko kanadsko počitniško deželo

Ontario ima vso veličino, vse različnosti za najzlahnejše počitnice vsa naša življenja.

Prvenstveno, Ontario pokriva 415.000 kvadratnih milj, ki so natrpne s stvarmi, ki jih je vredno videti. Četrtr milijona jezer je raztresenih na vse strani za počitnice polne pletanja, čolnarjenja in ribarjenja.

Ontario je pol proste narave. In Ontario poseduje še mnogo več. Ontario je dežela starih gradov, katedral, umetniških galerij in muzejev, škrlatno obeljenih "Mounties"

in močnih topov. Ontario je veličastnost Niagarskih slapov in prikupnost kavan na pločnikih.

Vaš Ontario je poln življenja, kar za izvandredne počitnice. Odločite se za njegovo raziskovanje to poletje.

Za nadaljnje informacije, pišite na: Ontario Department of Travel, Room 271, Parliament Bldgs, Toronto, Ontario. Vse tiskanice so v angeščini.

HONOURABLE JAMES AULD, Minister

JUGOSLAVIA BRIDGE OR TIGHTROPE

Pod gornjim naslovom je v nedeljo 5. aprila televizija v Chicagu na kanalu 2 pod sponzorstvom Prudential Life Ins. Co. predvajala polurni film, katerem so sodelovali poleg naratorja W. Kronkita bivši jugoslovanski ambasador Keenan, državnik tajnik Rusk in senator Frank Lovše. — Govornik je v uvodu povedal, da je "Jugoslavija" konglomerat razlik v vzgoji, zgodovini, ekonomiji in pojmu demokracije. Omenjal je Vojo-dino, Banat, ki sta bila nekoč zakladnici krušnega bogastva bivše Jugoslavije. Ni pa omenil, da je Jugoslavija pred drugo svetovno vojno izvažala živila in krušne pridelke v različne dele sveta. Danes, kljub toliko hvaljenemu povečanju strojev, mora uvužati žito, da lahko zadovolji lačne množice. Ko bi poročevalec vsaj prišel do zaključka, zakaj tako, pa ni. Pač nepoznanje preteklosti in nepoznanje bistva komunizma, kjer je vse država. Delavec, prejšnji ponosni kmet, nima več smisla, da bi garal za državo, ki krade od ust kar vsem od kraja-bivšemu kmetu kot sedanjemu poizvajalcu kolhozov — delavcu, ki pač vidi le osemurni delavnik in nič več... Amerikanci se bodo morali šele učiti, kaj je demokracija in kaj je takozvani "socializem" v "Jugoslaviji", ki je po njihovem mnenju "neodvisna od Moskve" in hodi "lastno pot v socializem". V čem je razlika? Pomanjkanje v Rusiji in pomanjkanje v "Jugoslaviji"? Diktatura v Rusiji, prav enako tudi v Jugoslaviji!

Na programu sta v pozitivnem smislu za sedanjo Jugoslavijo sodelovala bivši veleposlanik v Beogradu Keenan in državni tajnik Dean Rusk. Hodila sta po starih kolozih, podobna konju z nalličnicami. Videla sta le to, kar uradna Amerika hoče videti. Odločnost je pokazal naš slovenski Frank Lovše, državni senator Ohia. Odločno je povedal, da je "Jugoslavija" dobila nad 2 in pol milijona podpore od Amerika. Tito je potreboval ne

Ameriko, ampak dolarje, da se je obdržal na oblasti. Pri vsej tej podpori, ki je tako veliko-dušno tekla iz Amerika na račun davkoplačevalcev, je Tito vedno zagovarjal vse podvige svetovnega komunizma in če je bilo potreba, tudi krepko udaril po ameriških kapitalistih in izzemalcih ter ameriškem kolonializmu. Zanimivo je tudi to, da se je bilo videti le Beograd. Zagreb in Ljubljana sta bila omenjena le mimogrede... Za Amerikance je "Jugoslavija" le Srbija in Beograd, ostale pokrajine, ki hrepene kot "ženji jelen po vodi", po pravi svobodi in lastni državnosti, v Amerikem javnem življenju, ni zanimanja. Crncem, da—To jim iz srca privoščimo! Toda zakaj ne tudi narodom, ki so daleč pred azijskimi in afriškimi narodi?

• Kdo največ dela? Po nedavno objavljenih podatkih Mednarodnega urada dela odpade na osebo naslednje število delovnih ur na leto: Svica 2393, Luxemburg 2352, Nizozemska 2336, Avstrija 2296, Italija 2288, Danska 2280, Norveška 2272, Zapadna Nemčija 2218, Belgija 2214, Švedska 2212, Irska 2184, Anglija 2172 in Francija 1920.

• Odvetnik Wilhelm Schoettler iz Recklinghausena, Zapadna Nemčija, je vložil kazensko prijavo zopet Titovega namestnika in podpredsednika Jugoslavije Aleksandra Rankoviča pri Glavnem državnem tožilu v Karlsruhe. Prijava navaja, da je dal Rankovič pobiti kot šef jugoslovanske komunistične tajne policije nad 100.000 nemških vojni ujetnikov. Rankoviča obtožuje tudi, da je odgovoren za uničenje nad 250.000 Nemcev v Jugoslaviji.

JUGOSLAVIJA — ZA VSAKO CENO?

"Klic Triglava" objavlja v uvodniku, v katerem razpravlja o stanstedski deklaraciji, tudi naslednje misli:

"Ce se namreč Hrvatje odločijo zapustiti Jugoslavijo — in navadna večina enostavnega plebiscita lahko to odloči! — potem bi se znašli Slovenci v mednarodno hujšem položaju, kakor če ne bi nikdar vstopili v skupno jugoslovansko zvezo. V normalnih mednarodnih razmerah, (in te bodo potrebne, da bi bilo stanstedsko delaracijo sploh mogoče uresničiti!), se ne zdi tako nemogoče, doseči preko Zdrženjih narodov priznanje neodvisnosti in nevtalnosti slovenske države, če Jugoslavija ne bi bila možna. Zdad ne gre več tako lahko, da bi nas trije sosedje kar razdelili med seboj. Čeprav smo potem mnenja, da samostojna Slovenija za nas ni najboljša rešitev, zlasti še, ker je izguba Trsta gotova stvar, bi bil položaj take samostojno-nevtalne Slovenije v mednarodnem oziru daleč bolj stabilen kot pa v na smrt obsojeni jugoslovanski konfederaciji. Ce bi se namreč ta nenadoma znašla v krizi, tedaj mi ne bi mogli postavljati pogojev in iskati najbolj ugodno razmerje do ostalega sveta. Alternativna bi bila: izbira med večjim ali manjšim zlom naslonitve na Hrvaško, Italijo ali Avstrijo. Tega se bojimo in zato odklanjamo nekvalificirano odločitev. Bodočo usodo Slovenije je treba drugače zavarovati, ne pa jo vezati na morebitne politične kaprice redkokdaj zadovoljnih hrvaških politikov. Zato potem izjavljamo, da nam je ljubši načrt za samostojno in nevtalno Slovenijo, ker bi od vsega začetka vedeli, kje stojimo"...

PRILAGODITEV KRŠČANSTVA SODOBNOSTI

Ko je eden člankov s SD omenil dela jezuita Teilharda de Chardina, je dobilo uredništvo več odzivov, ki nakazujejo zanimanje za tega edinstvenega misleca. Danes ponatiskujeno del razprave Antona Strleta, Dogmatska teologija v službi človeka, ki je bila objavljena v Zborniku razprav teološke fakultete v Ljubljani, 1962 na straneh 74-162. Navedeno besedilo je povzeto iz strani 86-90.

Uredništvo

Zelo jasn primer težnje po prilagoditvi krščanstva današnjim izvenkrščanskim miselnim tokovom je delo znamenitega jezuita Teilharda de Chardina (1881-1955), vodilnega paleontologa, ki je pa preko svoje stroke globoko razmišljal o velikih filozofskih in teoloških vprašanjih. Čeprav Teilhard, prav tako jezuit kot Danielu, bil teolog, vendar bi njegovo delo mogli označiti kot interpretacijo paleontoloških, oziroma sploh naravoslovnih dejstev iz krščanske dogme. Kot tako je vzbudilo veliko pozornost in navdušenje, a tudi odklanjanje; zato tudi dogmatske teologije ne bo mogla iti brezbrizno mimo njega.

Dve veliki misli sta oblikovali tega silovito nadarjenega, obenem pa globoko vernega človeka, ki je že od mladosti imel izredno zanimanje za naravoslovje: Najprej **universum-vesoljstvo!** In sicer v zvezi v Rimlj 8,22 "da doslej vse stvarstvo skupno združuje in trpi v porodnih bolečinah"; človek pa je v kontinuiteti z vesoljstvom. Druga velika misel pa je, zopet **vzpostaviti mesto krščanskemu mišljenju v naročju sveta znanosti.** Torej dve kontinuiteti: človeka z vesoljstvom, nadnaravnega sveta vere s svetom naravnega spoznanja.

Proti koncu 19. stol. je krščansko mišljenje kljub Leonu XIII., ki je povratek k sv. Tomažu povezoval z zdravim pozitivnim odnosom do naravnih znanosti, v nasprotju z zdravo teologijo bilo po večini še vedno zajeto v mnenje, da krščanska dogma kategorično zahteva odklonitev razvoja živih bitij in biološke vezanosti človeštva s svetom živalstva. Teilhard de Chardin pa živo čuti, da je med znanostjo in vero mogoče soglasje, in čuti tudi nujnost, poiskati "Jakobovo lestvico, katera naj zveže zemljo in nebo, človeka in Boga." In Teilhard jo hoče poiskati oziroma pokazati nanjo. "Homo Viator", tako je naslov knjige Gabriela Marcela o filozofiji upanja, upanja za posameznika. Teilhard pa gre dalje in govori o "Mundus viator", čeprav ni nobene njegove knjige s tem nazivom; toda "svet na poti", to je tema Teilhardovega življenjskega dela. O stvarjenju ne govori, ker mu gre le za pot, za smer. Nikakor ga pa ne zanika. Usmerjen je po Teilhardu svet na "višek", "na celoto in bodočnost", na človeka in končno na Kristusa, v katerem ima človeški duh svoj višek, v katerem in po katerem se zedinjajo materija, življenje, refleksija in zgodovina ter se dovršujejo v Bogu. Tako se integralni katoliški veri pridružuje skorajda univerzalna znanost. Bog v Kristusu je "center centrov", k njemu teži vsa mnogoterost, tudi naš pogled mora biti ves zgladan vanj. Svet nam more odpreti oči za osebnega Boga; tako sta si znanje in vera mnogo bližja, kakor so včasih mislili. Cim globlje prodiramo v zgodovino razvoja sveta, čim več vemo o njegovem razvoju, s tem več "barve in sija" se napolnjuje podoba o Bogu, ko motrimo vesolje, ki se razvija v smeri k "centru univerzalne unifikacije", k Bogu v Kristusu. Evolucije ne moremo izigravati zoper stvarjenje; evolucija ne škoduje krščanskemu pojmovanju človeške duše in tudi ne izpodriva Boga. "Bog naredi, da se reči same narejajo", pravi Teilhard v knjigi "Le paradoxe transformiste" (str. 143). Stvarnik vse ustvarja in njegovo sodelovanje je povsod nujno potrebno, a tudi daje stvarer, življenju in predvsem človeku dejavnost in napredovanje k enoti. Ves razvoj teži k točki omega in v njej najde svojo razlago ter poseduje samega sebe. Ta točka, to transcendentno središče točno ustreza Kristusu krščanske religije — naglašala Teilhard v njem ima vse svoj obstoj, on je konec poti kozmosa in zgodovine. On

je pantokrator na osnovi stvarjenja in odrešenja, zmagovavec nad smrtjo s svojim vstajenjem, pričujoč v Cerkvi in v euharistiji. Kristus je torej točka omega razodetja in tudi vsega razvoja prirode. Med njim in razvojem je bistven in organski odnos. Kristus je oživljavec in duhovna energija sveta, v njem se povezuje vse stvari, on je najvišji cilj, po katerem je mogoče težiti, in nujno privlačna točka za vse človeško teženje, pa tudi za teženje vsega ostalega stvarstva. Teilhardu gre za paralelizem oziroma za konvergenco izsledkov znanosti in krščanske dogme: 1. teženje stvari k zavesti in svobodi ter napredovanje v luči Rimlj 8;2. enota cilja, kateremu gre svet naproti, in tista enota, ki je dosežena v Kristusu in udih njegovega skrivnostnega telesa (Ej ter Kol); 3. enota, ki jo potrebuje svet, da opraviči in poduhovi svoje težnje in svoj razvoj, in pa Kristus krščanske dogme, ki je hkrati večer in časoven. Teilhard piše: "V tem je posebnost moje vernosti: korenine ima v dveh življenjskih področjih, ki zbujaajo videz nasprotja. Vzgoja in duhovna izobrazba ste me pridružili otrokom nebes. Po svojih prirojenih lastnostih in po poklicnih študijah pa pripadam otrokom zemlje. Tako me je življenje postavilo v sredo dveh svetov, katerih metode, jezik in mišljenje poznam iz intimnega izkustva. Notranje ločilne stene med obema nisem postavil. V polni svobodi sem pustil, da se uveljavljata in temelju mene samega oba navidezno nasprotujoča si vpliva. 30 let sem se boril za notranjo enoto in sedaj se mi zdi, da stojim ob koncu tega procesa. Cisto sama od sebe sta se oba tokova v meni znašla skupaj v eni sintezi. Noben od obeh ni drugega spraval ob življenje. Danes verujem v Boga bolj tudi v svet. Ali nito — vsaj v velikih obrisih in kot zasebni poskus posameznika — predstopnja za rešitev velikega problema, ki stiska napredujoče današnje človeštvo?" (Teilhard de Chardin v še neobjavljenem spisu "Comment je crois", nav. E. Rideau, v: Orientierung 22—1958—240)

Brez dvoma je bil Teilhard de Chardin globoko veren in hkrati poln apostolske gorečnosti. Pogosto je vodil duhovne vaje. Nekateri laiki na visokih položajih so se šele pri njem naučili gledati svoje poklicno delo v Kristusovi perspektivi in so postali izraziti kristjani. V svojem delu, pravijo, je bil Teilhard absolutno prost vsake čistiljske nje in v njem ni bilo nikoli mogoče zaslediti konkurenta. V pismu 30. 10. 1929 piše: "Cim starejši postajam, tem bolj jasno se zavedam, da pravi mir obstoji v odpovedi samemu sebi... Zvesto se truditi za svet v Bogu, to je edino, kar velja..." (Nav. E. Rideau, n.m., 196). Tehnično filozofske in teološke formacije pa Teilhard ni imel, da bi mogel svoje, v velikih obrisih pravilne in nadvse plodovite ter naravnost grandiozne misli izraziti tako, da ga ne bi bilo mogoče napačno razumeti. Tako se je zgodilo, da je izrazil ateist Sir Julian Huxley napisal uvod k angleški izdaji Teilhardova knjige "Phenomene humain" (Pojav človeka) in prištel Teilharda med somišljenike. Znani strokovnjak za vprašanja evolucije Adolf Portmann pravi: Teilhardova volja, da bi naravoslovje in vero povezal v enoto; ki bi bila prosta nasprotja, ga je privedla do tega, da je postal Huxleyev sopotnik in v tem primeru ni pomagala Teilhardova zmaga nad darvinističnim evolucionizmom, zmaga, ki se ji modernizmi biologov danes pridružujejo, čeprav sta svetova Teilharda in Huxleya dejansko med seboj ločena; za Huxleya je vprašanje o nastanku življenja odločeno v sami prirodi, za Teilharda pa leži

odgovor v silni daljavi — jasno je, da v Bogu. Človeka, ki ne obvlada Teilhardovega terminologije, morda njegovi spisi zmešči, čeprav je vse Teilhardovo delo hotelo biti in interpretacija znanstvenih dejstev v luči krščanske dogme (A. Portmann, Das Bild der Natur und der christliche Glaube. Zum Werk Teilhard de Chardins, v: Universitas 16—1961—639—645—nav. H. —K. 15—1961—526. Glej tudi M. de Tollenaere, Weltschoepfung als Entwicklung, v: Wort und Wahrheit 16—1961—273—282). Teilhardova vizija sveta ja nedvomno kršanska in skladna s Pavlovo idejo o Kristusovem mističnem telesu. Vendar pa zaradi pomanjkanja filozofsko-teološke formacije Teilhard vse to zastre z izražanjem, ki ga je mogoče zlorabljati in razlagati v smislu panteizma in modernizma ter sekularizma, ako človek noče ali ne more upoštevati celote. Nekateri so šele pri Teilhardu odkrili

ZAKON O MINIMALNIH PLAČAH RAZŠIRJEN PREKO VSEGA ONTARIA

Lani je bil vpeljan zakon o minimalnih plačah v industrijskem okrožju Toronto-Hamilton-Oshawa. Pokazal se je zelo uspešnega in vsled tega, me veseli, da lahko razglasim predčasno razširitev istega preko, vse pokrajine z začetkom 29. junija. Zato vam pravim, da prečitajte najvaž-

nejše točke pazljivo, da se tako prepričate, kako bo ta življenjsko važna zakonodaja koristila vam.

H. L. Rowntree

HON. H. L. ROWNTREE, Q.C.
Minister of Labour

Zgoščena do najpreprostejše oblike, bo nova odredba o minimalnih plačah vpostavljen in izvajana po ontarijskem oddelku za delo, po svoji zgradnji zaščitila vsakega delovnega možkega in ženske v pokrajini pred izrabljanjem in vpostavlja minimalno plačo \$1.00 na uro (\$1.25 v gradbeni industriji).

Odredba, ki se sedaj že izvaja v "podkvi" Toronto-Hamilton-Oshawa, bo raztegnjena preko vse pokrajine dne 29. junija. Seveda

moramo dati zadosti časa delodajalcu, da se bo lahko prilagodil in vživel v višje plače, zato mora odredba biti vpeljana v časovnih enotah.

Tu je na kratko, kako misli ontarijski vladni oddelek za delo to odredbo izvesti. Pokrajina bo razdeljena v dve coni ("Zones"). Cona I bo obsegala bolj gosto naseljene in industrijske predele ter središča. V tej coni bo minimalna plača \$1.00 dosežena ne kasneje

kot marca meseca prihodnjega leta. V coni 2, ki bo obsegala preostali del pokrajine, bo minimalna plača dosežena decembra drugega leta.

V gradbeni industriji bo minimalna plača \$1.25 na uro dosežena v obeh conah na isti način.

Načrt in kvadrati s plačami na tej strani kažejo ti dve coni ter način plačnih poviškov v obeh.

CONA 1		
Odredba za splošna hotelska in restavracijska dela		
	moški	ženska
29. junij 1964	\$1.00	\$0.85
28. sept. 1964		0.90
29. dec. 1964		0.95
29. marec 1965		1.00
Odredba za gradbeno industrijo		
29. junij 1964		\$1.25

CONA 2		
Odredba za splošna, hotelska in restavracijska dela		
	moški	ženska
29. junij 1964	\$0.85	\$0.80
29. dec. 1964	0.90	0.90
27. dec. 1965	1.00	1.00
Odredba za gradbeno industrijo		
29. junij 1964		\$1.15
27. dec. 1965		1.25

POSEBNI PRIMER

Glavna odredba o minimalnih plačah ne velja za: prijavljene vaje, kampovske svetovalce ali dijake, ki so zaposleni v gotovih razvedrilnih projektih; hišnike apartmenov, ki živijo v njih, zastopnike za prodajo hiš in zavarovanj, ter zastopnike, ki sami sebi določajo čas dela; člane svobodnih poklicev in učitelje; hisno služinčad; delavce na kmetijah.

Posebej določene plače (80c v coni 1 in 75c v coni 2) veljajo v naslednjih slučajih: Dijak, ki ne dela več kot 28 ur na teden; sezonski delavec pri predelavi hitro pokvarljivega sadja in zelenjave, ki ne dela

več ko 16 tednov na leto.* Posebej določene plače (60c v coni 1 in 50c v coni 2) veljajo v naslednjih primerih: Dečki za dostavljanje, nosilci sporočil, prodajalci časopisov, postavljalci figur na kegljskih in pomagači igralcev golfa, ki še niso stari 18 let.* * V obeh grupah posebej določenih plač, bo plača cone 1, stopila v veljavo v coni 2, 27. decembra 1965.

DELODAJALCI POZOR Kjer so uslužbenec plačan in bazi komadov, če vsaj 4/5 od teh zasluži vsaj minimalno plačo, boste smatrani, da se ravnate po odredbi.

Plače za učeče se uslužbenec se kot sledi: Kjer so uslužbenec zaposleni na principu komadov, so učeči se uslužbenec lahko plačani 20c manj kot predpisana minimalna plača za prve tri mesece zaposlitve in 10c manj za naslednje tri mesece. V vseh drugih primerih, so lahko učeči se uslužbenec plačani 10c manj, kot predpisana minimalna plača in to za prve štiri mesece zaposlitve. Odredba za hotele in restavracije ima posebne določene plače za učeče se uslužbenec, ki je 10c nižja, kot predpisana minimalna plača za prvi mesec zaposlitve.

Vaš ontarijski oddelek za delo povdarja dejstvo, da so to le najvažnejše točke nove odredbe o minimalnih plačah. Če hočete točno izvedeti, kaj nova odredba pomeni za vas, prosim pišite na: THE LABOUR STANDARDS BRANCH, THE ONTARIO DEPARTMENT OF LABOUR, 74 VICTORIA STREET TORONTO 1, ONTARIO, ali telefonirajte na 365-5251.

ONTARIO DEPARTMENT OF LABOUR

kjer so načrti napravljeni za ljudi.

živ pojem o Bogu, a pač zato, zvestoba Teilhardu, boljše kot pa bi bila popolna poslušnost. Ta zvestoba bo rekla: Tako si nas poučil, da smo se povzpeli na tvoje rame in sedaj bolje vidimo tisto, kar bi tvoja odkritja morala povedati tebi" (str. 209). Adolf Portmann sodi podobno in pravi, da moramo biti pozorni na Teilhardovo veličino in meje; ne sme biti slepega navdušenja zanj, kar bi lahko maličko njegove resnične misli, pa tudi ne ozkosrčnega odklanjanja (Prim. A. Guggenberg, Entwicklung und Weltende. Zur Diskussion um P. Teilhard de Chardin, v: Theologie der Gegenwart 3—1960—144—155). Galley 4 ... E. Rideau pravi: Rekli bi z Bossuetovimi besedami, da Teilhard "drži oba konca verige" in skuša človekovo pripadnost svetnam da Bogu spravi v medsebojno soglasje. Njegovo mišljenje je bilo izraz njegovega življenja: ti bo treba Teilhardove ideje in to more pomeniti tudi neko službe. Sel je na strani sveta tako daleč, kakor je bilo sploh mogoče, in sicer z nevarnostjo, da bi mu pripisoval previlkom. A ni šel dalje kot učlovečena božje beseda (E. Rideau, Beurteilung der Gedanken P. Teilhard de Chardins, v: Orientierung 23—1959—6b). A. Guggenberg pa trdi, da je Teilhard vse svoje ustvarjanje postavil pod predznak: "Vera v Kristusa se bo v bodočnosti obdržala le preko vere v svet" (Guggenberg, v: Theologie der Gegenwart 3—1960—145). Nekateri so ta preznak razumeli napačno in zašli v tisti skrajni inkarnacianizem, na katerega misli zgoraj omenjena opomba J. Danielouja, ter pozabljajo, da nam milost prihaja s križem in nam ne zagotavlja polne zemeljske sreče, marveč nam daje moč, da vse zemeljsko trpljenje preoblikujemo v "beata passio" in tako dosežemo cilj, ki je nadnaraven. Vendar pa je ta Teilhardov "predznak" tudi teologijo opozoril na to, da vse, kar resnično služi človeku in njegovim vrednotam, prispeva k božjemu kraljestvu, da Sveti Duh že sedaj deluje in teži za tem, da notranje posveti ne le ljudi, marveč hoče imeti odmev tudi na ravni njegovih zemeljskih realizacij, ko naj bi njihovo zgodovino preoblikoval v zgodovino božjih otrok; in da nas s križem pridobljena milost nagiblje k čim bolj popolnemu izpolnjevanju dolžnosti svojega stanu in torej tudi k skrbi za zemeljski napredek, čeprav nimamo zagotovila, da bomo v svojih zemeljskih podjetjih uspeli, "zakaj podoba tega sveta preide" (Glej M. Flick/Z. Alseghy, Teologia della storia. Conspectus. V: Gregorianum 35—1954—298). Če je učiteljstvo Cerkve z obiro na teilhardizem rezervirano, noče s tem obsojati Teilharda samega, marveč obvarovati vernike pogočnih zmot.

DR LAMBERT EHRLICH

PARIŠKA MIROVNA KONFERENCA IN SLOVENC

KOROŠKO VPRAŠANJE
(Nadaljevanje)

Informirali pa so tudi vojaške kroge. Generalu Pešiču je izročil Zolger 13. junija isti spis (La situation en Carinthie) in en prevod pogodbe, da bi ta interveniral pri maršalu Fochu v istem smislu. Posebno pismo je Zolger naslovil prav tako na generala Alby-a, šefa generalnega štaba armade. Majorju Temperley-u (angleški attache militaire au Grand Quartier Serbe) je poslal Zolger tozadevno informacijo s priloženo pogodbo 14. junija. Naslednji dan je prisel Temperley na osebni razgovor k Zolgerju. Omenil mu je, da Italijani protestirajo proti naši okupaciji Celovca in sicer zato, ker je Celovec važno prometno središče. Zolger mu je ustmeno in pismeno razložil, da črta Dunaj-Beljak-Ponteba, ki pride v prvi vrsti v postev za Italijane sploh ni tangirana od naše okupacije. Drugi dve črti Gradec-Maribor-Beljak - St. Vid-Jesenice pa norata itak prestopiti prej ali slej na jugoslovanska tla in je popolnoma irelevantno, če prva črta prestopi pri Pričici ali na Krki to mejo in druga pri Gospe sveti ali pri Vetrinju.

V istem smislu je informiral Zolger ameriškega generala Bliss-a ter ga prosil, da naj se premirje ohrani, ker se je s tem končno uresničila na Koroškem ona ideja, za katero se je trudila tudi ameriška komisija pod Miles-om, da se je namreč ustavilo prelivanje krvi.

Položaj v domovini, italijanske mahinacije.
V smislu ljubljanskega premirja z dne 6. junija so imele jugoslovanske čete zasedeno črto: Mit-tagskogel, Vrbsko jezero, Pričica, Lendorf, Ulrichsberg, Magdalensberg, Speickkogel itd. Dne 10. junija je prišla v Celovec misija štirih ententnih generalov, ki se je imenovala Commission interalliee de Carinthie. Kot se je videlo iz njenega postopanja, je imela v bistvu nalogo izvršiti zahtevo Entente, da morajo naše čete evakuirati Koroško do Karavank. Takoj je bilo jasno, da se je to zgodilo na inicijativo Italijanov. Dne 15. junija je naznanila komisija poveljništvu jugoslovanskih čet, da je dobila Italija 12. junija brzojavno mandat od Conseil supreme, da zasede železnico Trbiž-Beljak - St. Vid. Komisija je odredila "pour eviter tout incident resultant du contact des troupes italiennes et de celles du Royaume SHS" ustvaritev 4 km širokega nevtiralnega pasu med jugoslovanskimi in italijanskimi četami in zato naj se naše čete umaknejo na črto Pričice-Wölfnitz - Lendorf - Tessendorf - Maria Saalerberg - kota 692 - Timenice - kota 640 - Steinbruchkogel (1075) Sv. Gregor.

Na ta predlog je naša vrhovna komanda pristala 19. junija, ker ni pomenil drugega kot izpraznitve Ulrichove in Magdalenske gore. Komisija je nadalje v ponovno Koroško do Karavank, sklicevanje njih dopisih zahtevala evakuacijo supreme z dne 12. junija. Na to se pri tem na urgenco du Conseil zahtevo je vrhovna komanda dala 22. junija precej resoluten odgovor: v slučaju, da bi prišle nemške ali italijanske čete v evakuirano ozemlje, odklanja evakuacijo; le, če enakomerni angleški, francoski ali ameriški oddelki zasedejo to ozemlje, bi se naše čete umaknile. Ako pa bi se te akcije udeležile tudi italijanske čete, zahtevamo kot zavezniki udeležbo v enaki meri tudi od naše strani. Za ta odgovor je imela komanda dovolj podlage, ker se je ravno v teh dneh spet jasno pokazalo sodelovanje Italijanov z Nemci.
Kot že omenjeno, je naša komanda 7. jun. našla v Celovcu dokument, ki priča o špijonaži Italijanov koroških Nemcem v prid. Nadalje so 17., 19. in 20. junija Italijani izvalili spopade z našimi četami ne višinah pri Podklostru. Zasedli so dve naši postojanki, Petelneke in Kamen, ter siloma pregnali naše odtam. Ugotovilo se je tudi, da so Italijani dobavili koroškim nemškim četam

municijo pred njihovo ofenzivo. Da so Nemci računali na italijansko sodelovanje, je razvidno iz debat koroškega deželnega zbora, ki je v tem času zboroval v Beljaku. Tam je namreč bil stavljen predlog, naj Nemci in Italijani začno skupno ofenzivo proti Jugoslovanom, da se jih potisne na Karavanke. Nadalje se je resno debatiralo tudi o tem, da bi se nedeljiva Koroška postavila kot avtonomna provinca pod suvereniteto italijanskega kralja.

Odmevi v Parizu

Vzporedno z akcijami Nemcev in Italijanov ne Koroškem; je potekalo delovanje avstrijske delegacije v Parizu. Dne 14. jun. je predsednik avstrijske delegacije Renner naslovil noto na Conseil supreme, v kateri zahteva, naj v smislu odloka Entente z 31. maja jugoslovanske čete izprazni Koroško do Karavank. Nota posebnost povdarja, da ogrožajo jugoslovanske čete Beljak in St. Vid, torej zvezo Dunaja z Italijo.

Pri konferenci je Renner našel za svoje predloge ugodna tla, posebno Wilson se je postavil na isto stališče. Dne 14. jul. je Vesniču poslal osebno pismo, v katerem pravi, da so vojaške akcije v celovškem bazenu njega in njegove tovariše zelo zmirile in da s tem Jugoslovani prejudicirajo svoje stališče. Vesniča poziva, naj vpliva, da se evakuacija izvrši, ker bodo sicer morale velisile podvzeti posebne korake.
Vesnič je Wilsonu osebno odgovoril, da je njegovo pismo napravilo nanj globok vtis, da si pa pridržal odgovor, dokler ne dobi verodostojnih informacij iz Belgrada. Obenem prosi Wilsona, da naj s pridržkom sprejema vesti od interesirane ali sovražne strani.

Z ozirom na Wilsonovo pismo in na Rennerjevo noto sta min. Zolger in Ehrlich sestavila aide-memoire (Apercu du developpement des incidents carinthiens) ki podaja pregled vseh koroških dogodkov od decembra 1918 naprej. Pojasnjuje, da so bili Jugoslovani nujno prisiljeni podvzeti ofenzivno akcijo, ker je majska nemška ofenziva z vsemi slededimi grozodejstvi dala temu povod. Naša država je hotela najprej mirnim potom vzpostaviti redne razmere s pogajanjmi z Avstrijo, toda Nemci so v celovških pogajanjih (od 10. do 16. maja) odklonili predlog, da naj se vzpostavi status pred 29. aprilom. Aide-memoire tudi dokazuje, da so Nemci pripravljali svojo ofenzivo že meseca marca. Ta aide-memoire je bil poslan Frezerju in Kerru in se pozneje izročil tudi Tardieuju.
(Dalje)

NOVICE

• **Založba Paulis Press** je izdala brošuro Council Speeches of Vatican II, ki obsega na 288 straneh 51 govornov na zboru. Knjigo so uredili Hans Kung, Yves Congar in Laniel O'Hanlon. V uvodu izjavljajo uredniki, da so zbrali v zbirko samo govore, ki so enako usmerjeni kot papežev uvodni govor.
• **Društvo ameriških katoliških filozofov** je na letošnjem zborovanju podelilo spellman-aquinasa svetinjo dr. Charles de Konincku, kanadskemu filozofu, ki trenutno predava filozofijo kot obiskujoči profesor na vseučilišču Notre Dame.
• **Predsednik ZDA Johnson** je pozval več sto udeležencev predsedniškega "zajtrka molitve" 5. februarja, naj zbere sredstva za "hišo molitve" v Washingtonu, ki bo odprta vsem ljudem kot "spomenik Bogu, ki je stvarnik nas vseh". Povdaril je, naj bo kapela plod zasebne pobude in ne delo vlade.
• **Članica poslanske zbornice ZDA Frances P. Bolton** (iz Ohia) je v svojem govoru organizaciji "Women's Forum on National Security" med drugim izjavila tudi naslednje: "Zdi se, da

obstoja zelo močna, dobro organizirana in financirana skupina, ki si neumorno prizadeva uničiti moralo mladine in odraslih na svetu".

• **Po več kot sto letih** pripravljanja načrtov je angleška vlada izjavila v parlamentu v začetku februarja, da sta angleška in rancoska vlada prepričani, da je možno zgraditi tunel pod doverško ožino za ceno, ki je gospolarsko opravičljiva. V načrtu sta dva vzporedna tunela za železniški promet, ki bo prevažal potnike, blago in avte.

• **Spanija je postalala lansko** leto 300 duhovnikov v Južno Ameriko.

• **8. januarja je umrl bivši** avstrijski kancler dr. Julius Raab.

• **Preč Francisco Xavier Roser**, profesor za jedrno fiziko na katoliški univerzi v Dio de Janeiro, se poteguje, da bi dobila Brazilija atomski reaktor za proizvodnjo 300.000 kw/h električne energije v osrednje — južnem predelu Brazilija, ki bi dopolnjeval naraščajočo potrebo v Rio de Janeiro in Sao Paulo. V obeh mestih morajo omejiti potrošnjo elektrike, ker zaradi dolgih sušvodne centrale ne morejo proizvajati elektrike 24 ur na dan.

To polish charred barbecue skewers, draw them through a wet dishcloth, folded and sprinkled with scouring powder. Wash in hot suds.

2 PREPOSTA NAČINA NAJEMANJA DENARJA PRI SEABOARD

**1 Najemite si do
\$10.000.00
na vašo hišo**

Nizko Seaboard hipotečno posojilo je na menjeno ljudem, ki posedujejo, ali namepravajo kupiti svoj dom. Denar, ki ste ga naložili v vašem imetju je odlična zastava za Seaboard hipotečno posojilo. To pomeni, da lahko dobite eno najnižjih obrestnih mer, ki obstajajo. Seaboard hipotečno posojilo ima še to prednost, da vam omogoči izposoditev do 80% vrednosti vašega imetja v primeru z drugimi najobičajnejšimi hipotečnimi posojili, ki gredo le do višine 66% vrednosti. Lahko si izberete čas odplačevanja do dobe 10 let. Poleg tega so še tudi druge prednosti, če imate posla s Seaboard Na primer, vi se lahko na novo pogodite kadar koli hočete, in za tako stvar ne računamo posebne cene, prav tako tudi ne dohodka preprodajalca. Vse naše poslovanje je kot odprta knjiga, "nad mizo", kot pravimo. Pridite, ali pa kličite vašega Seaboard poslovođa. On vam bo povedal, če imate lahko dobiček z vašim hipotečnim posojilom.

**2 Najemite si
\$50.00 do \$5.000.00
za dobo do 5. let**

Lahko si je najeti denar pri Seaboard in pomislite, cena je nizka. Najemite si na primer, \$900.00, in odplačevali boste le \$38.— na mesec za dobo 30 mesecev. Napravite vsa ta prepotrebna hišna popravila. Združite vsa vaša plačila v eno samo nizko mesečno plačilo. Karkoli potrebujete, Seaboard vam lahko oskrbi denar—hitra. Čisto preprosto. Povejte koliko rabite in mi bomo organizirali hitro postrežbo.

Mi govorimo slovenski

Mr. Herb Kolaric, poslovođa
1890 Eglinton Avenue West
Telefón RU-1-3545

SEABOARD

SEABOARD SECURITIES CANADIAN LIMITED
SEABOARD FINANCE CO OF CANADA LIMITED

• **Bolgarski komunisti** so uvedli posebne obrede za "imenovanje otroka" kot poroča radio Svobodna Evropa, kjer so ujeli program iz Sofije, ki je opisoval obrede kot "očiščene verskega varanja".

• **Sviciarska vlada je odobrila** podporo v znesku 33.400\$ pariški družbi za misijone, da bo zgradila popravilnico avtomobilov v Basutolandu. Podpora bo krila približno 40% stroškov.

• **Tirolski deželni zbor** je vključil med 14 odlikovancev tudi dolnograškega nadškofa Rohracherja in znanega jezuita Karla Rahnerja.

• **V zadnjih petih letih** je zapustilo Kanado nad 27.000 profesionalno in tehnično izobraženih oseb. Večina jih zapuščala Kanado zaradi višjih plač v ZDA in večjih možnosti za specializacijo. Po koncu druge svetovne vojne se je izselilo 640.000 oseb iz Kanade v ZDA, dočim se jih je naselilo v Kanadi iz ZDA samo 180.000. Pričakovati je, da bodo znižani osebni davki v ZDA in nespremenjena višina davkov v Kanado to preseljevanje še pospešili. Tako odseljevanje seveda neugodno vpliva na razvoj kanadskega življenja — sadovi izobrazbe, ki jo plačujejo Kanadčani, gredo v prid Združenim državam, ki so že itak na boljšem.

• **Pavel VI je imenoval** za škofa Gdanska Edmunda Novicega, ki je bil koadjutor škofije od 1. 1956. To imenovanje je prvo imenovanje Poljaka na škofijsko mesto v ozemlju, ki je pripadlo Pojski po 2. svetovni vojni.

• **Avstrijski kardinal Franz Koenig** bo dobil častni doktorat Canisius Collegea v Buffalu, N.Y. 3. aprila t.l.

• **Prva Američanka, ki je** dobila doktorat teologije na vseučilišču v Fribourgu, Švici, je Mary F. Daly iz Schenectadyja, N.Y.

• **Usmiljene sestre v Milanu** bodo dobile bolj moderno pokrivalo in prenehale nositi "aeroplane" kot so mnogi imenovali bela plapolajoča pokrivala. Dejansko so bila taka pokrivala vsakdanja noša v 17. st. v pokrajini Alsace-Lorraine.

• **Kardinal Jaime de Barros Camara**, nadškof v Rio de Janeiro, je naročil vsem duhovnikom svoje nadškofije, da morajo ljudje nimajo zaradi nje posla s policijo kot jo imajo tisti, ki se predajajo alkoholu ali drugim mamilom. Če prebiramo statistike bolezni, ki so v zvezi s požrešnostjo, se je treba včasih čuditi, če je človek res razumno bitje. Ne samo, da si povečuje izdatke s kupovanjem odvečne hrane, marveč si s tem povečuje tudi izdatke za zdravila in mnogokrat povzroča prezgodnjo smrt. Če bi to odvečno hrano dajstistim, ki so lačni bodisi doma bodisi v drugih deželah, bi pomagali sočloveku in sebi in bi si podaljšal dni svojega življenja.

• **Ottawska univerza** bo ustanovila poseben inštitut za pastoralno medicino.
• **Dr. Alexander Laidlaw**, tajnik Cooperative Union of Canada, je dobil znesek \$3.000 od Canada Council, da bo zbral spise pok. msgr. Mosesa M. Coadyja, prvega ravnatelja Extension Department univerze v Antigonishu in enega najbolj znanih voditeljev t. zv. antigoniškega gibanja. Dr. Coady ja umrl poleti

danes mednarodna organizacija.
• **Kreditne zveze v Mehiki** so ustanovila v začetku februarja t.l. svojo državno konfederacijo (Cajas populares). Koncem 1963 je bilo v Mehiki 508 kreditnih zvez.

• **Provincia Nova Skotska** je uvedla novo zakonodajo za zaščito potrošnikov, če bi kdo zahteval pretirano visoke obresti za posojilo.

• **Ropanje bank v ZDA** je naraslo v 1. 1963 za 20%. Vsak mesec je bilo povprečno 125 ropov.

• **Preobledenost je tudi** manj. Dr. R. Gordon Bell, zdravniški direktor Bell Clinic v Torontu, je izjavil na konferenci za manje, da je preobledenost tudi manj, s to razliko, da so posledice samo zdravniške in ljudje nimajo zaradi nje posla s policijo kot jo imajo tisti, ki se predajajo alkoholu ali drugim mamilom. Če prebiramo statistike bolezni, ki so v zvezi s požrešnostjo, se je treba včasih čuditi, če je človek res razumno bitje. Ne samo, da si povečuje izdatke s kupovanjem odvečne hrane, marveč si s tem povečuje tudi izdatke za zdravila in mnogokrat povzroča prezgodnjo smrt. Če bi to odvečno hrano dajstistim, ki so lačni bodisi doma bodisi v drugih deželah, bi pomagali sočloveku in sebi in bi si podaljšal dni svojega življenja.

• **Ottawska univerza** bo ustanovila poseben inštitut za pastoralno medicino.
• **Dr. Alexander Laidlaw**, tajnik Cooperative Union of Canada, je dobil znesek \$3.000 od Canada Council, da bo zbral spise pok. msgr. Mosesa M. Coadyja, prvega ravnatelja Extension Department univerze v Antigonishu in enega najbolj znanih voditeljev t. zv. antigoniškega gibanja. Dr. Coady ja umrl poleti

1959. Njegova življenjska pot je skoraj v celem podobna delovanju Janeza E. Kreka med Slovenci.

• **Komunisti v Sovjetiji** kot tudi drugod doživljajo razočaranje, da spremenjene gospodarske razmere ne spreminjajo duhovne "nadstavbe" kot to predvideva marksova dialetika. Kljub temu, da je komunizem na oblasti v Sovjetiji nad 40 let, vera ne samo da ni izginila, marveč se je vtihotapila celov vrste procentualno maloštevilnih članov komunistične stranke. Če je vera res samo odraz kapitalističnega gospodarstva, potem bi po sovjetski logiki že davna ne smelo biti več nobenih znamenj vere v Sovjetiji.

Moskovska Pravda je pred kratkim objavila nove načrte Ideološke komisije Komunistične stranke, kako bodo pospešili in povečali ateistično vzgojo mladine in kako bodo odtužili veri tiste člane partije, ki še verujejo v Boga ali vero celo v tej ali oni obliki prakticirajo. Kampanjo bo koordiniral na novo ustanovljeni Inštitut za znanstveni ateizem. Začenši s šolskim letom 1964-65 bodo uvedli posebna predavanja o ateizmu kot redna predavanja na univerzah in učiteljskih. Po šolah bodo organizirali tečaje, ki bodo namenjeni predvsem vzgoji odraslih, članov partije in državnih uradnikov. Za mladino bodo organizirali "Klube mladih ateistov". V propagando bodo seveda pritegnjeni časopisi in tudi umetnost ter muzeje. Ruska republika je tudi sklenila sestaviti posebno komisijo, ki bo predlagala uredbo raznih civilnih ceremonij (verjetno po zgledu nacistov), ki naj bi tudi odpravile potrebo po cerkvenih obredih.